

FORORD

Så længe Galebevægelsen har eksisteret, er spørgsmålet om medicin/ikke medicin, hvilken medicin og hvor meget dukket op igen og igen i samtaler og diskussioner. Mange har ud fra personlige erfaringer allerede forlængst udviklet en grundlæggende skepsis over for de tunge psykofarmaka: den HJERNEMEDICIN, som ofte er psykiatriens eneste tilbud (eller tvangsforanstaltning). Andre har følt sig klemte mellem på den ene side: Manglende tillid til at kunne klare sig uden medicin; og på den anden side: kammeraters afstandtagen fra medicinen.

Milepæle i Galebevægelsens debat om medicin har i de senere år været: en temaaften om »Medicin som kriseløsning« i København, jan. 1984; seminaret »Veje og udveje« i Roskilde, maj 1985; høringen om »Hjernemedicin« i Århus, maj 1986. Kritikken af psykiatriens medicin er med disse arrangementer blevet mere og mere nuanceret og kvalificeret. Mange af os har fra tid til anden medvirket direkte eller bag kulisserne, når spørgsmål om hjernemedicin har været aktuelt stof i den trykte presse eller i radio og TV.

En del af os har i en årrække arbejdet på at kombinere vore egne medicinerfaringer med en teoretisk indsigt i dansk og udenlandsk forskning i emnet. En af Galebevægelsens veteraner, Britt Friis, har været en ihærdig formidler og har gjort os bekendt med nogle af de i international henseende mest betydningsfulde kritikere og modstandere af psykiatriens

kemikalisering. For første gang er der nu lejlighed til på dansk at stifte nærmere bekendtskab med disse udenlandske kapaciteter via de oversættelser og omtaler, vi bringer her i bogen.

Med bogens titel: HJERNEMEDICIN, betegner vi de »tunge psykofarmaka«, d.v.s. neuroleptika, antidepressiva og litium, hvis virkninger og skadegørende effekter adskiller sig afgørende fra de øvrige, såkaldte »lettere psykofarmaka« eller »nervemedicin« som for eksempel Stesolid og Librium. Disse almindelige, beroligende og angstdæmpende midler omtales kun sporadisk i bogen.

Med beretningerne fra patienter, som bevidst har bearbejdet deres erfaringer med medicin, ønsker vi at støtte de mange tusinde brugere af (ofre for) psykiatriens gifte. Det er vigtigt, at vi hjælper hinanden til at blive opmærksomme på medicinvirkninger og -skader. Samt at vi styrker hinanden overfor de læger, der i årevis har taget vore klager over ubehag ved medicinindtag som udtryk for sygdom hos os.

Patienters og eks-patienters oplevelser, viden og erfaringer mener vi i høj grad burde have videnskabelig relevans for psykiatrien. Dette har tilsyneladende ikke været tilfældet hidtil, hvilket afspejler grundlæggende uvidenskabelige træk i den medicinske psykiatri.

Forfatternavnene til en del af de selvoplevede beretninger i bogen er anonymiserede. Forfatternes rigtige identitet er redaktionen bekendt.

